

Kremacja czyli pogrzebowe spopielenie zwłok

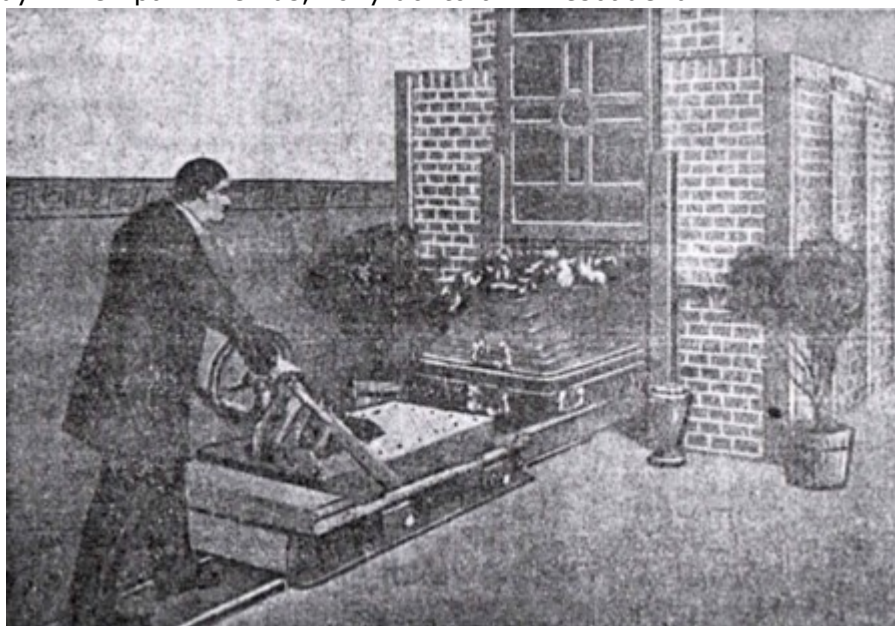
Autor tekstu: **H. Halpern i A. Żbikowski**

Od najdawniejszych czasów znany jest zwyczaj pogrzebowego palenia zwłok ludzkich. Zwyczaj ten znany był Indom, Grekom, Rzymianom, Słowianom, Germanom i wielu innym ludom; chrześcijanie natomiast, zapożyczając religię jednej z sekt żydowskich, przejęli od żydów również zwyczaj zachowywania i grzebania zwłok swych zmarłych.

W nowszych czasach, jeszcze przed oficjalnym wprowadzeniem krematoriów w poszczególnych państwach, pojedyncze osoby poruszyły zagadnienie spalania zwłok. Fryderyk Wielki, wyruszając na wojnę w r. 1741 zastrzega, by w razie śmierci spalono jego zwłoki „na wzór Rzymian”. Z wojny tej Fryderyk wrócił żywy, lecz idea jego zaczęła się szerzyć.

W r. 1752 księżniczka pruska Zofia została po śmierci spalona na skutek swej ostatniej woli, zaś w 18 lat później spalono w Paryżu zwłoki słynnej artystki Jean, która wyżej stawiała ten estetyczny i higieniczny sposób niszczenia zwłok, niż powolne gnicie w ziemi i konserwowanie w zwłokach przeróżnych bakterii. Przykład ten naśladowały wybitne osobistości świata ówczesnego.

Na skutek inicjatywy wybitnych uczonych, jak np. Moleschotta, Pettenkofera, Focheta, Virchowa i wielu innych, oraz uchwał kongresów lekarskich, zagadnienie budowy krematoriów stało się aktualne. W r. 1873 inżynierowi Fryderykowi Siemensowi z Drezna udało się zbudować piec regeneracyjny, mogący utrzymać stale rozgrzane powietrze do 1000° Celsjusza zdolny spopielać zwłoki ludzkie w ciągu kilku kwadransów bez zetknięcia się z ogniem i bez pozostawienia organicznych resztek i nieprzepalonych kości. Po wypróbowaniu tego pieca na zwłokach zwierzęcych, dnia 9 października 1874 r. zostały spalone zwłoki arystokratki angielskiej, lady Dilke i pani Tilenius, żony doktora z Wiesbadenu

Wprowadzenie zwłok do pieca kremacyjnego

Obecnie krematoria (czyli zakłady palenia zwłok) istnieją w następujących państwach w poniższej liczbie: w Finlandii, Łotwie, Gdańsku i Rosji po 1; Austrii, Holandii, Portugalii, Danii po 2; Szwecji i Norwegii po 3; Czechosłowacji 7; Francji i Szwajcarii po 16; Anglii 18; Włoszech (katolicko-faszystowskich!) 32, zaś w Niemczech 83. Poza Europą najwięcej krematoriów jest w Japonii — ponad 100, w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej - 93, oraz liczne krematoria w Australii, Indiach, Transwalu, Argentynie i Brazylii.

Krematorium w Zurychu

W samych Niemczech w r. 1900 w 24 krematoriach spalono 6.084 zwłok, w r. 1918 w 53 krem. — 15.873 zwł., w r.1927 w 77 krem. 40.066 zwł., zaś w r. 1928, tylko w drugim kwartale w 82 krem. spalono już 12.085 zwł., (w tym: mężczyzn 6568, kobiet 5517), co świadczy o stałym zwiększaniu się liczby zwolenników kremacji w Niemczech.

W krótkich słowach znaczenie i doniosłość kremacji można wyrazić w następujących 10 punktach:

K R E M A C J A:

1. jest najidealniejszym sposobem usuwania zwłok;
2. odpowiada wszelkim wymogom higieny;
3. rozwiązuje kwestię braku miejsca dla cmentarzy w miastach;
4. jest niezastąpiona podczas epidemii, wojen i t.p.;
5. zwalcza wiekowe zabobony;
6. jest najestetyczniejszym, najbardziej celowym i najtańszym sposobem usuwania zwłok, dostępnym nawet dla najbiedniejszych;
7. rozwiązuje kwestię łatwego i taniego przewożenia zwłok;
8. upraszcza pogrzeb i czyni go znacznie tańszym;
9. jest dowodem i sprawdzianem wysokiej kultury narodu;
10. nie ma nic wspólnego z polityką, ani z przekonaniami religijnymi.

Sprawą kremacji zaczęto się zajmować w Polsce po r. 1905. Pierwszy zabrał głos J. Hornowski w r. 1907 w czasopiśmie „Zdrowie”, zaś propagatorem tej idei na szerszą skalę był i jest Wojciech Szukiewicz. Rada Miejska m. Sosnowca w r. 1927 uchwaliła wniosek o budowie pierwszego krematorium w Sosnowcu.

Jeden z rozdziałów "Ilustrowanej Encyklopedii Wolnomyślicielskiej", opracowanej przez H. Halperna i A. Żbikowskiego, wydanej przez wydawnictwo "Wolnomyśliciel" z Lublina w roku 1929. Oprac. J.R.

Zobacz także te strony:

[Grzebanie a kremacja ciał](#)

[Jesteś niewierzący? Przygotuj się na śmierć!](#)

[Amieszti - ceremonie pochówku](#)

(Publikacja: 11-04-2007)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5343) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5343>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz
Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl